Prasība, kas celta 2016. gada 21. jūnijā – *Bristol-Myers Squibb Pharma*/Komisija un EZA

(Lieta T-329/16)

(2016/C 314/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Bristol-Myers Squibb Pharma EEIG* (*Uxbridge,* Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – *P. Bogaert* un *B. Van Vooren*, advokāti, un *B. Kelly, Solicitor*)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Eiropas Zāļu aģentūra

Prasītājas prasījumi:

— atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt apstrīdētos aktus; un

— piespriest Eiropas Komisijai un EZA atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītāja lūdz atcelt Eiropas Komisijas aktu, ar kuru no Savienības Reti sastopamu slimību ārstēšanai cilvēkiem paredzēto zāļu reģistra tiek izslēgta aktīvā viela "elotuzumabs", un/vai iespējamu Eiropas Komisijas vai Eiropas Zāļu aģentūras aktu, kurā noteikts, ka zāļu "Empliciti" tirdzniecības atļaujas izdošanas laikā "elotuzumabs" vairs neatbilda reti sastopamu slimību ārstēšanas kritērijiem.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētajiem aktiem esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai ([1]) 5. panta 12. punkta b) apakšpunkts saistībā ar samērīguma principu, jo:

   — pirmkārt, atbilstoši Regulas (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai 5. panta 12. punkta b) apakšpunktam zāles, kuru tirdzniecības atļauja ir saņemta pēc tam, kad ir iesniegts pieteikums reti sastopamu slimību ārstēšanai paredzētu zāļu tirdzniecības atļaujai, nevarot tikt ņemtas vērā, lai piemērotu Regulas (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai 3. panta b) punktu;

   — otrkārt, atbilstoši Regulas (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai 5. panta 12. punktam reti sastopamu slimību ārstēšanai paredzēto zāļu statusu varot atcelt tikai tad, ja zāles vairs neatbilst Regulas (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai 3. pantā noteiktajiem kritērijiem;

   — treškārt, atbilstoši Regulas (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai 5. panta 12. punkta b) apakšpunktam EZA un Komisijai esot jāveic pierādīšana regulas mērķim atbilstīgā apjomā.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētajiem aktiem esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai 5. panta 12. punkta b) apakšpunkts saistībā ar Regulas (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai 5. panta 8. punktu, jo neesot oficiāla Komisijas lēmuma.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 16 decembra Regula (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai (OV L 18, 22.1.2000., 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 26. jūnijā – Parīzes pilsētas pašvaldība/Komisija

(Lieta T-339/16)

(2016/C 314/38)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Parīzes pilsētas pašvaldība (Parīze, Francija) (pārstāvis – *J. Assous*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2016. gada 20. aprīļa Regulu (ES) Nr. 2016/646, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 692/2008 attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un vieglajiem komerciālajiem transportlīdzekļiem (“Euro 6”);

— piespriest Eiropas Komisijai samaksāt simbolisku vienu *euro* kā atlīdzību par kaitējumu, kas Parīzes pilsētas pašvaldībai nodarīts, pieņemot šo regulu;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota Komisijas 2016. gada 20. aprīļa Regulas (ES) Nr. 2016/646, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 692/2008 attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un vieglajiem komerciālajiem transportlīdzekļiem (“Euro 6”) (OV 2016, L 109, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), spēkā neesamība kompetences trūkuma dēļ, jo Eiropas Komisija esot neatbilstoši izmantojusi regulatīvo kontroles procedūru. Komisijai neesot kompetences *rationae materiae* un, pieņemot apstrīdēto regulu, tā esot pārkāpusi būtisku procedūras noteikumus.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvota apstrīdētās regulas spēkā neesamība, jo esot pārkāptas primārās tiesību normas, sekundārie tiesību akti vides jomā, kā arī Eiropas Savienības atvasinātās tiesību normas, jo neesot ievēroti vispārējie Eiropas vides tiesību principi, kā arī juridiskās noteiktības un tiesiskās paļāvības principi.

Attiecībā uz prasību daļā par zaudējumu atlīdzību prasītāja apgalvo, ka Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumi esot izpildīti, jo, pirmkārt, apstrīdētā regula esot prettiesiska gan formas, gan satura ziņā otrkārt, ar apstrīdēto regulu prasītajai esot nodarīts reāls un konkrēts kaitējums, un, treškārt, starp Komisijas rīcību un apgalvoto kaitējumu nenoliedzami pastāvot tieša cēloņsakarība.

Prasība, kas celta 2016. gada 27. jūnijā – *Blackmore/EUIPO – Paice* (“DEEP PURPLE”)

(Lieta T-344/16)

(2016/C 314/39)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Richard Hugh Blackmore* (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – *A. Edwards-Stuart, Barrister*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otrs procesa Apelācijas padomē dalībnieks: *Ian Paice* (Londona, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DEEP PURPLE” – Reģistrācijas pieteikums Nr. 11 772 721

Process EUIPO: iebildumu process.

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2016. gada 21. marta lēmums lietā R 736/2015-5